

kommer med nye Documenter, uden at For-
skrifterne i § 24 ere tagttagne med Hensyn til
dem.

§ 28.

Vil Sagsøgeren imidlertid strax føre Vid-
ner, og disse ere tilstede, kan Sagen paabegyn-
des med Vidneførsel, og den mundtlige Debuk-
tion udsættes da i Overensstemmelse med Reg-
len i § 33 nedenfor.

Begjærer Sagsøgeren den Dag, Sagen falder
i Rette, Udsættelse for at føre Vidner eller at
fremstille nye Dokumenter, kan saadan imod
Indstævntes Protest kun indrømmes ham, for-
saavidt Retten finder, at der i det fra Ind-
stævntes Side Fremkomne og i Sagens Be-
stæffenhed er Anledning dertil. Kan en paa-
begyndt Vidneførsel ikke blive sluttet Sagens
første Tægtedag af Mangel paa Tid, bliver
dens Fortsættelse og Slutning ifølge Rettens
Bestemmelse at udsætte til den næste eller en
af de følgende Retsdage, eller, hvis Omstændig-
hederne gjøre det ønskeligt, til et overordentligt
Retsmøde. Naar Sagsøgeren derimod begjærer
Sagen udsat under Vidneførsel, for at føre flere
Vidner, og Indstævnte protesterer imod saadan
Udsættelse, bliver det ved Rettens Kjendelse,
efterat der har været givet Parterne Leilighed
til mundtlig at udtale sig desangaaende, at af-
gjøre, om der efter Sagens Bestæffenhed, og
navnlig efter hvad der er fremkommet under
den alt stedfundne Vidneførsel, bør gives Sag-
søgerens Begjæring Medhold.

§ 29.

Saafrømt Sagsøgeren ved Inkaminationen
debucerer Sagen i Henhold til den af ham af-
givne skriftlige Fremstilling og de andre Doku-
menter, der som ovennævnt ere bleve med-
deelte Indstævnte, uden at fremkomme med nye
Dokumenter eller at føre Vidner, bør i Reglen
ogsaa Indstævnte strax, under Fremlæggelsen af
sine Dokumenter, deriblandt Fremstillingen af
hans Indsigelser og Paastand (§ 25), give sit
Tilsvar. Forsaavidt Indstævnte imidlertid ikke
har været pligtig til, eller det paa Grund af
Sagens Vidtløftighed eller af andre Aarsager
— som, forinden Debuktionen finder Sted, maae
opgives, og hvis Ghyldighed paastjønnes af
Retten — ikke har været ham muligt at for-

berede sit Forsvar og at foretage de i § 25
befalede Skridt, kan Retten tillade Sagens For-
handling udsat til den næste eller en af de føl-
gende Retsdage; under paatrængende Omstæn-
digheder kan i denne Anledning berammes et
overordentligt Retsmøde, og kan det da til Sa-
gens Fremme tilstedes Indstævnte, istedetfor at
afgive en skriftlig Fremstilling af sine Indsigelser
og Paastande, at faae det Fornødne herom til-
ført Protokollen i Overensstemmelse med de
om Sagsøgerens Tilførsler gjældende Forskrif-
ter. — Fremkommer Sagsøgeren efter Rettens
Tilladelse med nye Dokumenter, eller fører han
Vidner, forinden han mundtlig debucerer Sa-
gen, bør der ikke nægtes Indstævnte en pas-
sende Udsættelse til at forberede de derved for-
anledigede yderligere Forsvarsmidler.

De nye Dokumenter, der fra Sagsøgerens
eller Sagsøgtes Side fremlægges, saavelsom de
yderligere Bemærkninger, som Fremlæggelsen af
nye Dokumenter eller Vidneførselen maatte
foranledige en Part til at søie til den af ham
først afgivne Fremstilling, blive iøvrigt paa den
i § 24, jfr. § 25, bestemte Maade at med-
dele Modparten.

Det staaer ogsaa Indstævnte frit for strax
den første Retsdag — eller den følgende
Tægtedag, naar han har faaet Udsættelse
med sit Tilsvar — at føre Vidner, og gjælde
da med Hensyn til Sagens Udsættelse paa
Grund af en tilfattet eller paabegyndt Vidne-
førsel fra Indstævntes Side lignende Regler,
som ovenfor i § 28 ere anførte med Hensyn
til Vidneførsel fra Sagsøgerens Side.

Naar Indstævnte saaledes fra sin Side vil
begynde Sagen med Vidneførsel, eller anseer
sig berettiget til af denne eller andre Grunde
at forlange Udsættelse med at give sit Tilsvar,
bør han tilkjendegive Saadant strax ved Sagens
Inkamination, forinden Sagsøgeren paabegyn-
der sin mundtlige Debuktion af Sagen, jfr.
nedenfor § 33.

§ 30.

Naar Indstævnte har givet Tilsvar og i
dette ikkun har støttet sig paa de Sagsøgeren i
Forveien meddeelte Dokumenter og navnlig ikke
har ført Vidner, maa Sagsøgeren for det Til-
fælde, at han ikke vil fremsætte yderligere Sogs-
maalsgrunde, forsaavidt saadanne overhovedet